

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Minden – Niemcy) – Tsegezab Mengesteab/
Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-670/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 — Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Artykuł 20 — Początek procesu ustalenia — Złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej — Doręczenie organom właściwym sprawozdania sporządzonego przez inne organy — Artykuł 21 ust. 1 — Terminy na złożenie wniosku o przyjęcie — Przejęcie odpowiedzialności przez inne państwo członkowskie — Artykuł 27 — Środek prawny — Zakres kontroli sądowej]

(2017/C 309/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Minden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tsegezab Mengesteab

Strona przeciwna: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, rozpatrywany w świetle motywu 19 tego rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że osoba ubiegająca się o udzielenie ochrony międzynarodowej może – w ramach odwołania wniesionego od przyjętej wobec niej decyzji o przekazaniu – powołać się na upływ terminu wskazanego w art. 21 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, i to nawet jeśli państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, jest gotowe do przyjęcia tej osoby.
- 2) Artykuł 21 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że wniosek o przyjęcie nie może być w sposób ważny złożony po upływie ponad trzech miesięcy od złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nawet jeśli wspomniany wniosek o przyjęcie został złożony w okresie krótszym niż dwa miesiące po uzyskaniu pozytywnego trafienia w systemie Eurodac w rozumieniu tego przepisu.
- 3) Artykuł 20 ust. 2 rozporządzenia nr 604/2013 należy interpretować w ten sposób, że wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej uważa się za złożony, gdy pisemny dokument – sporządzony przez organ publiczny i zaświadczący, że obywatel państwa trzeciego wniósł o udzielenie mu ochrony międzynarodowej – został doręczony organowi zobowiązanemu do wykonania obowiązków wynikających z tego rozporządzenia i, w danym wypadku, gdy organowi temu doręczono jedynie zasadnicze informacje zawarte w takim dokumencie, lecz nie sam dokument lub jego kopię.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 10 maja 2017 r. – Solvay Chimica Italia SpA i in./
Autorita per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico**

(Sprawa C-262/17)

(2017/C 309/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specjalty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari F.lli Lunelli SpA, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA, Enipower SpA

Strona pozwana: Autorita per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia dyrektywy 2009/72/WE⁽¹⁾, a w szczególności art. 3 ust. 5 i 6 oraz art. 28, należy interpretować w ten sposób, że sieć elektroenergetyczną, a zatem „system dystrybucyjny” w rozumieniu tej dyrektywy stanowi zawsze system ustanowiony i eksploatowany przez podmiot prywatny, do którego jest przyłączona ograniczona liczba jednostek produkcyjnych i odbiorczych i który jest połączony z siecią publiczną, nie wyłączając z takiej klasyfikacji systemów prywatnych posiadających te cechy, utworzonych przed wejściem w życie dyrektywy i stworzonych pierwotnie dla własnych potrzeb?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy jedyną możliwością przewidzianą w dyrektywie celem wykorzystania szczególnych uwarunkowań prywatnej sieci elektroenergetycznej jest zaklasyfikowanie jej do kategorii ZSD określonej w art. 28 tej dyrektywy, czy też zezwala ona ustawodawcy krajowemu na wyodrębnienie innej kategorii systemów dystrybucyjnych podlegającej uproszczonym przepisom, różniącym się od uregulowań dotyczących ZSD?
- 3) Niezależnie od powyższych pytań, czy dyrektywę należy interpretować w ten sposób, że nakłada ona każdorazowo na zamknięte systemy dystrybucyjne określone w art. 28 obowiązek przyłączenia stron trzecich?
- 4) Niezależnie od powyższych pytań, czy klasyfikacja prywatnej sieci elektroenergetycznej jako zamkniętego systemu dystrybucyjnego w rozumieniu art. 28 dyrektywy 2009/72/WE umożliwia prawodawcy krajowemu wyłącznie określenie odstępstw od ogólnego systemu dystrybucyjnego wyraźnie ustanowionych w art. 28 i art. 26 ust. 4 tej dyrektywy, czy też – w świetle tego, co wyrażono w motywach 29 i 30 dyrektywy – zezwala ona lub narzuca państwu członkowskiemu obowiązek ustanowienia dalszych wyjątków w zakresie stosowania przepisów ogólnych dotyczących systemów dystrybucyjnych w sposób zapewniający osiągnięcie celów wskazanych w ww. motywach?
- 5) W razie gdyby Trybunał uznał, że jest możliwe lub wskazane, by państwo członkowskie wprowadziło przepisy uwzględniające specyfikę zamkniętych systemów dystrybucyjnych, czy prawo krajowe, takie jak w niniejszym postępowaniu, które podporządkowuje zamknięte systemy dystrybucyjne przepisom regulującym zagadnienia dysponowania i rozdziału, w całości analogicznym do kwestii unormowanych dla sieci publicznych, i które odnośnie do kosztów ogólnych systemu energii elektrycznej stanowią, że wypłata takich kwot jest częściowo proporcjonalna w stosunku do energii zużywanej w ramach zamkniętego systemu, sprzeciwia się przepisom dyrektywy 2009/72/WE, a w szczególności motywom 29 i 30, art. 15 ust. 7, art. 37 ust. 6 lit. b) i art. 26 ust. 4?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211, s. 55).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 10 maja 2017 r. – Whirlpool Europe Srl i in./Autorita per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Sprawa C-263/17)

(2017/C 309/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Whirlpool Europe Srl, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA, Versalis SpA